

**அஹ்மதிய்யா முஸ்லிம் ஜமாஅத்தின் உலகளாவிய தலைவர்
ஹஸ்ரத் ஜந்தாவது கல்ஃபத்துல் மஸீஹ் (அய்யதஹுல்லாஹுத்தஆலா மினஸ்ரிஹில் அஸ்ஸ்)
அவர்கள் இலண்டனிலுள்ள பைத்துல் ஃபுதூஹ் பள்ளிவாசலில்
12.07.2013 அன்று ஆற்றிய ஜமுஆ பேருரை**

தசஹ்ஹுத் தஅவ்வது மற்றும் கூரா ஃபாத்தீஹாவை ஒதிய பிறகு ஹுஸூர் அவர்கள் கூரா அல் பக்கராவின் 184வது வசனத்தை ஒதினார்கள்:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَتَبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كَتَبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿

பொருள்: நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! உங்கள் முன்னோருக்கு நோன்பு கடமையாக்கப்பட்டது போன்று, உங்களுக்கும் அது கடமையாக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் நீங்கள் இறையச்சம் உள்ளவர்களாகலாம். (2:184)

இங்கு அல்லாஹ்வின் அருளால் நேற்று முதல் ரமலான் ஆரம்பித்துள்ளது. மீண்டும் ஒரு ரமலான் மாதத்தைக் கடப்பதற்கான நல்வாய்ப்பை வழங்கியதற்கு இறைவனுக்கு நன்றி! நான் ஒதிய வசனத்தில் இறைவன் ஒரு மூஃமினுக்கு நோன்பின் முக்கியத்துவம் மற்றும் கடமையின் பக்கம் கவனமூட்டியுள்ளான். அத்துடன் உங்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த நபிமார்களின் சமுதாயத்தின் மீதும் நோன்பு கடமையாக்கப்பட்டிருந்தது என்றும் கூறுகின்றான். ஈமானில் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு நோன்பு மிகவும் அவசியமாகும். இன்றும் நாம் பார்க்கின்றோம். பல்வேறு மார்க்கங்களில் இப்போது நோன்பு அந்த நபிமார்களின் காலத்தில் இருந்தது போன்றே அதே வடிவில் உள்ளதா? அல்லது காலத்துடன் சேர்ந்து நோன்பின் நிலையும் அதன் வடிவமும் மாறி விட்டதா? எப்படியிருப்பினும், ஏதாவது ஒரு நிலையில் ஏதாவது ஒரு வடிவில் நோன்பின் சிந்தனை எல்லா இடங்களிலும் காணப்படுகிறது.

ஹஸ்ரத் மூஸா (அலை) அவர்களின் நோன்பு பற்றிய செய்தியும் கிடைக்கின்றன. ஹஸ்ரத் தாவூது (அலை) அவர்களின் நோன்பின் செய்திகளும் கிடைக்கின்றன. இந்துக்கள் மத்தியிலும் நோன்பு பற்றிய நம்பிக்கை காணப்படுகிறது. நெருப்பில் வெந்த பொருட்களை சாப்பிடுவதிலிருந்து விலகி இருப்பதாயினும், அதுவும் அவர்கள் மத்தியில் (காணப்படும்) நோன்பாகும். கிறிஸ்தவ மதத்திலும் நோன்பின் நம்பிக்கை காணப்படுகிறது. கிறிஸ்தவர்களில் சில பிரிவினர் இறைச்சி சாப்பிடாமல் இருக்கும் நோன்பு நோற்கின்றனர். காய்கறி போன்றவற்றை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சாப்பிடலாம்.

கடந்த சில நாட்களுக்கு முன் இவ்வாறு ஒரு நோன்பாளியைச் சந்திப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் எனக்கு கிடைத்தது. நமது ஒரு கிறிஸ்தவ நண்பர் உள்ளார். அவர் பெயரை நான் கூறமாட்டேன். அவரது நாட்டை குறிப்பிட வேண்டிய தேவையில்லை. அந்த நண்பர் ஒரு விருந்தில் எனக்கு பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார். சாப்பிடுவதற்கு உணவுத் தட்டு அவருக்கு வைக்கப்படவில்லை. எல்லாருக்கும் தட்டில் உணவு வைத்து பரிமாறிக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் அவரிடம் நீங்கள் சாப்பிட மாட்டீர்களா? என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் நான் நோன்பு வைத்திருக்கிறேன் என்று கூறினார். நான் அவரது நோன்பிற்கு மரியாதை கொடுத்து அமைதியாக இருந்து விட்டேன். இவர் ஒரு உலகவாதி, அரசியல்வாதி ஆவார். இருந்தும் மார்க்கத்தைப் பேணுகிறாரே! என்று நான் வியந்தேன். சிறிது நேரத்திற்குப் பின் அவருடைய தட்டில் காய்கறிகள் இருந்ததை நான் பார்த்தேன். அதில் சோறும் இருந்தது. சோறு மற்றும் காய்கறிகளை நோன்பின் போது சாப்பிடலாமா? என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், ஆம்! சாப்பிடலாம் என்று கூறி அவர் சாப்பிட ஆரம்பித்தார். எங்களுடைய உணவுத் தட்டில் கோழி இறைச்சி போன்ற உணவு வகைகள் வந்தன. நாங்கள் சாப்பிட ஆரம்பித்தோம். சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு நான் அவருடைய உணவுத் தட்டைப் பார்த்தேன். அதிலும் இறைச்சி இருந்தது. நோன்பில் கோழி இறைச்சி போன்ற உணவு வகைகளைச் சாப்பிடுவதற்கு அனுமதி உள்ளதா? என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர் புன்சிரித்தவாறு உணவு பரிமாறுபவர் மீண்டும் மீண்டும் இறைச்சி குழம்பின் கின்னத்தை என்னிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். ஆகவே விருந்து உபசரிப்பவர் உணவு கொடுத்தால் அதை சாப்பிட வேண்டும் என்று என் மார்க்கம் சொல்கிறது. எனவே நான் சாப்பிடுகிறேன் என்று கூறினார்.

இதுவே முந்தைய மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வைக்கின்ற நோன்பின் நிலையாகும். இறைச்சி குழம்பு மிகவும் சுவையாக இருந்தது. சுற்றும், முற்றும் மக்கள் சாப்பிடுவதைப் பார்த்ததும், மேலும் உணவு பரிமாறுபவர்கள் இரண்டு வெவ்வேறு நபர்கள் வரும் போது ஒருவரிடம் மறுத்து விட்டு, பிறகு வந்து கேட்டவரிடம் பெற்றுக் கொண்டார். அவருடைய கூற்றின்படி அவர் நல்லொழுக்கத்தின் அடிப்படையில் அதை பெற்றுக் கொண்டு பிறகு சாப்பிடவும் செய்தார். ஆகவே நல்லொழுக்கம் மார்க்கக் கட்டளையை வென்று விட்டது. காரணம் மார்க்கக் கட்டளைகளை எடுத்துரைக்கும் வேத நூல்களில் அது தெளிவாக இல்லை.

ஆனால் திருக்குர்ஆனை பாதுகாப்பதற்கான வாக்குறுதியை அல்லாஹ் வழங்கியுள்ளான். அது இன்று வரை அதன் அசல் வடிவில் உள்ளது. இதில் முந்தைய நபிமார்களின் நோன்பைப் பற்றி மட்டும் கூறி விடாமல், முந்தைய சான்றோர்களின் நோன்பைப் பற்றிய செய்தியை மட்டும் கூறி விடாமல், மூலியினர்களுக்கு நீங்கள் ஈமான் கொண்டவர்கள் என்றால் நோன்பு நோற்பது உங்கள் மீது கடமையாகும் என்றும் கூறுகிறான். நோன்பு ஒரு மாதத்திற்கு கடமையாகும். எல்லா விதமான உணவு மற்றும் குடிப்பதிலிருந்தும் காலை முதல் மாலை வரை தவிர்ந்திருக்க வேண்டும். இறைவன் கூறுகிறான்: நீங்கள் இறையச்சத்தைப் பெற வேண்டும். நீங்கள் இறையச்சத்தில் முன்னேற வேண்டும். நீங்கள் நோன்பின் மூலம் இறைவனின் விருப்பத்தைப் பெற வேண்டும்.

பைபிளிலும் சீடர்களுக்கு இறை விருப்பத்தைப் பெற நோன்பு நோற்க வேண்டும் என்ற கட்டளை உள்ளது. வெளிக்காட்டுவதற்காக அல்ல. நோன்பினால் ஆன்மீக வளர்ச்சி கிடைக்கிறது. இதனால் நோய் குணமடைகிறது. ஆனால் கிறிஸ்தவ மதத்தில் உள்ள பாவமன்னிப்பு கொள்கையானது இறையச்சத்தைப் பெற வேண்டும் என்ற சிந்தனையையே முறியடித்து விட்டது. ஆகவே தக்வாவைப் பெற வேண்டும் என்பது இல்லாத போது நோன்பின் நற்பலனின் முக்கியத்துவம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. பலன் ஏதுமில்லை என்கிற போது நோன்பு வெறும் பெயரளவில் மட்டுமே இருந்து விடுகிறது. இதனால் சமைக்காத காய்கறிகளில் இருந்து சமைத்த காய்கறி, பின்னர் இறைச்சியை சாப்பிடுவது என்று எல்லாவற்றின் பக்கமும் கை நீண்டு விடுகிறது.

திருக்குர்ஆன் போதனையை மட்டும் கூறவில்லை. அது ஒரு கட்டளையைப் பிறப்பிக்கின்றது; அதன் நோக்கத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றது; அதை செய்வதால் கிடைக்கும். அருட்கொடைகளைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறுகிறது. இதுவே இஸ்லாத்தின் அழகாகும். இதுவே திருக்குர்ஆனின் அழகாகும். இஸ்லாத்தின் போதனைகளை உயிருடன் வைத்திருப்பதற்காக செயல் வடிவிலான முன்மாதிரியை நிலைநாட்டுவதற்காக முஜத்தித்துகள் மற்றும் இறை நேசர்களின் வருகையின் தொடர் நீடித்திருந்தது. இக்காலக்கட்டத்தில் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸ்ஹ் மற்றும் மஹ்தியை தோற்றுவித்து முஸ்லிம்கள் மற்றும் முஸ்லிம் அல்லாதவர்களாகிய அனைவருக்கும் இந்த போதனையின் அடிப்படையை அதன் அசல் வடிவில் உயிருட்டுவதற்கான ஏற்பாட்டை இறைவன் செய்துள்ளான். அவர்கள் இறையச்சத்தின்படி வழிநடக்க திருக்குர்ஆனின் போதனைகளின் ஒளியில் மீண்டும் மீண்டும் நமக்கு வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். நோன்பின் ஆன்மாவை புரிந்து கொள்வதன் பக்கம் நமக்கு கவனமூட்டியுள்ளான்.

ஹஸ்ரத் மஸ்ஹ் மவ்லுது (அலை) அவர்கள் ஓரிடத்தில் கூறுகின்றார்கள்:

இஸ்லாத்தின் மூன்றாவது கடமை நோன்பாகும். நோன்பின் உண்மைத் தன்மையை மக்கள் அறியாதவர்களாக உள்ளனர். நோன்பு என்பது மனிதன் பசியுடனும், தாகத்துடனும் இருப்பது அல்ல. மாறாக இதற்கென்று உண்மைத்துவமும், விளைவும் உள்ளது. அது அனுபவத்தால் தெரிய வரும். மனிதன் எவ்வளவு குறைவாக உணவு உட்கொள்வானோ அதே அளவு அவனது நல்புத் தூய்மை அடைகிறது. இது மனிதனின் இயல்பாகும். இதனால் அவனது கஷ்டிப்பின் திறன் அதிகரிக்கிறது. இதனால் இறைவன் விரும்புவது என்னவென்றால், ஒரு உணவை குறைத்து இன்னொரு உணவை அதிகரித்துக் கொள்ளுங்கள் என்பதாகும். எப்போதும் நோன்பு நோற்பவர்கள் இதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். பசியுடனும் தாகமாகவும் இருப்பது போதாது. மாறாக அவர் இறைவனை நினைவு கூறுவதில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். இதனால் இறை நெருக்கம் மற்றும் இறைவனில் ஒன்றிவிடும் நிலை பிறக்க வேண்டும். ஆகவே நோன்பு என்றால் மனிதன் உடலை மட்டும் வளர்க்கும் ஒரு ரொட்டியை விட்டு விட்டு ஆன்மாவிற்கு நிம்மதியையும் நிறைவையும் வழங்குவதற்குக் காரணமாக அமையும் இன்னொரு ரொட்டியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதுவே நோன்பாகும். இறைவனுக்காக மட்டுமே

நோன்பு நோற்பவர்கள், சடங்கிற்காக நோன்பு வைக்காத மக்கள் இறைவனைப் புகழவும், அவனது தூய்மையை எடுத்துரைக்கவும் அவனிடம் துஆ செய்யவும் வேண்டும். இதனால் இன்னொரு உணவு அவர்களுக்கு கிடைக்கிறது.

ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்வுது (அலை) அவர்கள் கூறிய இந்தக் கருத்தில் அதாவது மனிதன் எந்த அளவு குறைவாக சாப்பிடுகிறானோ அந்த அளவுக்கு நஃப்ஸ் தூய்மையடைகிறது என்று கூறியுள்ளார்கள். இதனால் பட்டினியாகவும், தாகமாகவும் இருப்பதால் நஃப்ஸ் தூய்மையடைந்து விடும் என்ற சிந்தனை எழ வாய்ப்புள்ளது. எனவே தொடர்ந்து அதை விளக்கமாகக் கூறியுள்ளார்கள். பசியுடனும், தாகத்துடனும் இருப்பது நஃப்ஸை தூய்மை ஆக்காது. இதனால் நோன்பின் குறிக்கோளைப் பூர்த்தியாக்கவும் முடியாது. இது தீருக்குர்ஆனின் கூற்றிற்கு புறம்பானதாகும். ஏனெனில் இதன் குறிக்கோள் இறையச்சத்தைப் பெறுவதாகும்.

எனவே ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்வுது (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: இறைவனின் விருப்பத்தைப் பெறுவதற்காக நோன்பு நோற்றால் நோன்பிற்கான காலத்தில் அந்த நேரத்தை இறை தியானத்தில் கழிக்க வேண்டும். இன்னோரிடத்தில் அவர்கள் கூறினார்கள். சில துறவிகள் கூட பசியும் பட்டினியுமாக இருந்து கஷ்டிப்பின் நிலையைப் பெற்று விடுகின்றனர். ஆனால் இது ஒரு முஸ்லிமின் வாழ்வின் நோக்கமல்ல. ஒரு மூஃமினுடைய வாழ்வின் நோக்கம் **தபத்துல்** ஆகும். அதாவது உலக விவகாரங்களை விட்டு விலகி இறைவன் பக்கம் முழுமையாக சென்று விடுவதாகும். இது இறை வணக்கத்தின் மூலமும் இறைவனை நினைவு கூறுவதன் மூலமுமே கிடைக்க முடியும். இதற்கான மிகச் சிறந்த வழி தொழுகைகளாகும். அவை மனிதனின் ரூஹில் தன் விளைவைக் காட்டுகிறது. அது இறைவனின் நெருக்கத்தைப் பெறுவதற்குக் காரணமாக அமைகிறது.

எனவே உணவை குறைப்பதுடன் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரம் வரை ஆகுமானவற்றிலிருந்தும் இறைவனின் விருப்பத்தைப் பெறுவதற்காக விலகியிருப்பது இறையச்சமாகும். இவற்றிலிருந்து விலகியிருந்து வெறும் உலகப் பணிகளிலேயே நேரத்தைக் கடத்தி விடக் கூடாது. மாறாக, தொழுகைகள் மற்றும் இறை தியானத்திலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். முன்பு தொழுகைகளைச் சேர்த்து தொழுதால் அல்லது தொழுகை விடுபட்டால் இந்நாட்களில் இதன் பக்கம் கவனம் இருக்க வேண்டும். தொழுகையும் இறைவனை நினைவு கூர்வதும் ஆகிய காரியங்கள் மற்ற எல்லா காரியங்களை விடவும் முதன்மையாக இருக்க வேண்டும்.

ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்வுது (அலை) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வைப் புகழ்வதன் பக்கம் கவனம் இருக்க வேண்டும். நாம் அல்லஹ்ம்துலில்லாஹ் என்று கூறுவது வெறும் வாயளவில் மட்டும் இருக்கக் கூடாது. மாறாக நீங்கள் அல்லஹ்ம்துலில்லாஹ் என்று கூறினால் புகழ்ச்சி என்பது கண்ணியத்திற்குரிய இறைவனுக்கு மட்டுமே சிறப்பிற்குரியதாகும் என்பதை எப்போதும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அதாவது எல்லா விதமான புகழ்மரையும் அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே உரியதாகும். அவன் பக்கமே புகழ் தீரும்பிச் செல்கிறது. நாம் வழிதவறியவர்களுக்கு நேர்வழி காட்டுபவனாகிய இறைவனை புகழ்கிறோம்.

எனவே நாம் வருடம் முழுவதும் உரிய முறையப்படி அவன் பக்கம் குனியவில்லை என்றால், இந்த மாதத்தில் இதற்குரிய வழியைக் காட்டுவாயாக! ஏனென்றால் இதன் மூலம் நாம் வருங்காலத்தில் வழிதவறுவதை விட்டும் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும். நாங்கள் புகழின் மூலம் பலன் பெற்றவாறு அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

ஹஸ்ரத் மஸீஹ் மவ்வுது (அலை) அவர்கள் நமக்கு இதன் பக்கமும் வழிகாட்டியுள்ளார்கள். அதாவது இறைவனை புகழும் போது எல்லா கண்ணியமும் அல்லாஹ்வின் கையில் உள்ளது என்று மனதில் கொள்ள வேண்டும். எனவே இந்த ரமலானில் நாம் இதற்காகவும் துஆ செய்ய வேண்டும். அதாவது அவனது நெருக்கத்தைப் பெற்றுத் தரும் நன்மைகளைச் செய்ய இறைவன் நமக்கு நல்வாய்ப்பு நல்க வேண்டும். மேலும் உலகத்தின் கண்ணியம் மற்றும் பெருமைகளின் பக்கம் நாம் குனிபவர்களாக இருந்து விடக்கூடாது. அல்லாஹ்வை புகழும் போது எப்போதும் நாம் அல்லாஹ்வை மட்டுமே சார்ந்திருப்போம் என்ற சிந்தனை நம்மிடம் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். எவ்வித உலக ஆதரவையும் நம்பக் கூடாது.

பிறகு ஹஸ்ரத் மஸ்ஹ் மவ்வுது (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்:

ரமலானில் அல்லாஹ்வின் தூய்மையை எடுத்துரைப்பதன் பக்கம் கவனம் செலுத்துங்கள். ஸுப்ஹானல்லாஹ் என்று கூறுவது போதுமானதல்ல. மாறாக அல்லாஹ்வின் தூய்மையை எடுத்துரைக்கும் போது இந்த துஆவையும் செய்ய வேண்டும். மிகவும் வேதனையுடன் செய்ய வேண்டும். அதாவது அல்லாஹ் நம்மை எல்லா விதமான உலக அசுத்தங்களிலிருந்தும் தூய்மையாக்குவானாக! இந்த ரமலான் நம்மிடம் உண்மையான இறையச்சத்தைப் பெற்றுத் தரக்கூடியதாக ஆக வேண்டும்.

பிறகு **தஹ்லீல்** செய்ய வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார்கள். வணக்கத்திற்குத் தகுதியான ஒரே இறைவன் அவன் மட்டுமே ஆவான் என்ற உறுதிப்பாட்டுடன் அவனிடம் துஆ செய்ய வேண்டும். நம்மை ஏதாவது இழப்பிலிருந்து காப்பாற்ற முடியும் என்றால் அது இறைவனால் மட்டுமே முடியும். நமக்கு ஆதரவு ஏதும் தேவைப்பட்டால் நாம் இறைவனை மட்டுமே சார்ந்திருப்போம். மனிதனுக்கு எல்லா நேரமும் இறைவனின் ஆதரவு தேவைப்படுகிறது. எனவே அந்த உண்மையான இறைவனின் பால் எல்லா நேரமும் குனிந்திருப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். ரமலானில் நோன்புடன் இந்த துஆவும் செய்ய வேண்டும்.

அதாவது இறைவா! நீ எப்போதும் உனது பாதுகாவலில் எங்களை வைப்பாயாக! இறைவா! நோன்பிலிருந்து பலன் பெறுவதற்காக நீ என்னென்ன அருட்கொடைகளை வைத்துள்ளாயோ அவற்றிலிருந்து எங்களுக்கும் வழங்குவாயாக! இந்த அருட்கொடை எங்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் பலன் அளித்துக் கொண்டிருக்கும் வகையில் எங்களுக்கு நீ வழங்குவாயாக!

ஹஸ்ரத் மஸ்ஹ் மவ்வுது (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்:

நீங்கள் செய்யும் இந்த புகழ் மற்றும் துஆ ஆகியவை உங்களிடம் இறைவனுடன் ஒன்றிவிடும் நிலையை உருவாக்கி விடுகிறது. **தபத்துல் ஓலல்லாஹ்** என்பதன் பொருள் மனிதன் தன்னை இறைவனின் விருப்பத்தைப் பெறுவதற்கான எல்லா விதமான உலக விருப்பங்களையும் விட்டு தனியாக ஆக்கிக் கொள்தல் என்பதாகும். இறைவனுடன் முழுமையான விசுவாசத்தின் தொடர்பை ஏற்படுத்துதல் என்பதாகும்.

பிறகு ஹஸ்ரத் மஸ்ஹ் மவ்வுது (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்:

உலகத்தை விட்டு முற்றிலும் விலகி விடும் நிலை ஏற்பட வேண்டும். அதாவது எல்லா விதமான உலக சுகபோகங்களை விட்டும் தன்னை விலக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் அல்லாஹ்வை வணங்குவதன் பக்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இது நடந்தால் இறைவன் கூறிய அந்த குறிக்கோள் கிடைத்து விடும். அதாவது நோன்பாளி இறையச்சத்தை பெறக்கூடியவராக இருப்பார் என்று இறைவன் கூறியது நிறைவேறும்.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன் தொடங்கி 29 அல்லது 30 நாட்கள் வரை நீடித்திருக்கும். இந்த ரமலானின் நாட்கள் நாம் இந்த நோக்கத்தையும் கண்முன் நிறுத்தி செயல்படுபவர்களாக இருந்தால் தான் நமக்கு பலன் தரக்கூடியதாக இருக்கும். இந்த நோக்கம் மிகப் பெரியதாகும். இதை அடைவதற்கு மிகக் கடினமாக உழைக்க வேண்டியது அவசியமாகும். இதற்காக நோன்பிற்குரிய உரிமையை செலுத்துவதும் அவசியமாகும். அத்துடன் பிற இபாத்துகளின் உரிமையைச் செலுத்துவதும் அவசியமாகும். மேலும் அல்லாஹ்வின் படைப்பினங்களுக்கூரிய உரிமையைச் செலுத்துவதும் அவசியமாகும். ஏனென்றால் இவ்வனைத்தையும் கடைபிடிப்பதற்குப் பெயர்தான் தகவா ஆகும்.

நான் ஒரு நண்பருடைய சம்பவத்தை எடுத்துக் கூறினேன். முந்தைய சமுதாய மக்கள் மார்க்கத்தின்படி செயல்படுவதை விட்டு விட்டார்கள். இறைவனால் விதிக்கப்பட்ட விதிமுறைகள் இறைவனின் விருப்பத்தைப் பெறுவதற்காக இருந்தன. அவற்றை விட்டு விட்டு வெளிப்படையான உலக ஒழுக்கங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து நோன்பு எந்த நிலையில் அவர்கள் மீது கடமையாக்கப்பட்டதோ அல்லது எந்த கடமை உணர்ச்சியுடன் அல்லது நோன்பு நோற்பதற்கான வழிமுறை எந்த வடிவில் அவர்களுக்கு கிடைத்ததோ அதன் அடிப்படையை அவர்கள் கைவிட்டு விட்டனர். நோன்பு ஒரு இறைவணக்கமாகும். அதன் குறிக்கோள் இறையச்சத்தில் முன்னேறுதல் மற்றும் இறை நேசத்தைப் பெறுவது ஆகும். அதை அவர்கள் போக்கி விட்டனர். நாம் நுட்பமான பார்வையைக் கொண்டு பார்த்தால் இதுவும் ஒரு வகையில் ஷிரீக் ஆகும்.

வெளிப்படையான உலக நல்லொழுக்கத்தின் பெயரால் விருந்து உபசரிப்பவர்களுக்காக இறைவனின் கட்டளையை முறிப்பது அல்லது புறக்கணிப்பது இறைவனுக்கு எதிரில் எந்தவொரு பொருளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தாலும் அதனால் மெல்ல மெல்ல இறைவனை விட்டு மனிதன் விலகி விடுகிறான். பிறகு ஷர்க் வெற்றி பெற்று விடுகிறது. எனவே இறைவன் கூறுகிறான்: உங்களுக்கு முந்தைய சமுதாயத்திற்கும் நோன்பு கடமையாக்கப்பட்டிருந்தது. இது உங்களுக்காக மட்டும் இடப்பட்ட கட்டளை அல்ல. ஆனால் மார்க்கத்தை விட்டு முந்தைய சமுதாயங்கள் விலகிச் சென்றன. அல்லாஹ்வின் கட்டளையின் அடிப்படை குறிக்கோளை மறந்து விட்டனர். வெறும் வெளிக்காட்டுதல் மட்டுமே எஞ்சியிருந்தது. இந்த உதாரணத்தின் மூலம் முஸ்லிம்களுக்கு ஒரு பாடம் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளது. நோன்பின் ருஹைப் புரிந்து கொள்ளவும், இறைவனின் நெருக்கத்தின் பக்கம் முன்னேறவும், நோன்புகளில் இறைவனைப் புகழ்வது மற்றும் இறை தியானத்தின் பக்கம் கவனம் செலுத்தவும், மற்றும் தொழுகைகளைப் பாதுகாப்பதன் பக்கம் கவனம் செலுத்துதல் ஆகியவற்றை செய்வதற்குப் பதிலாக வெறும் நோன்பு வைப்பதுடன் பெருமை கொள்ளும் முஸ்லிம்களின் நோன்பு முந்தைய சமுதாய மக்களின் நோன்பைப் போன்றதாகிவிடும். இறையச்சம் குறிக்கோளாக இல்லை என்றால் உங்களின் நிலையும் இவ்வாறே ஆகிவிடும்.

சில பெயர் தாங்கிய ஆலிம்கள் கடமையான நோன்பைத் தவிர சில நஃபிலான நோன்பையும் நோற்கின்றனர். அதையும் வெளியே சொல்லிக் காட்டுகின்றனர். நஃபில்கள் பொதுவாக மறைவாக செய்ய வேண்டிய இறைவனக்கம் ஆகும். இவ்வாறான மக்களைக் குறித்து ஹஸ்ரத் மஸ்ஹூர் மவ்லூது (அலை) அவர்களும் கூறியுள்ளார்கள். அதாவது விருந்தாளி வந்து விட்டால் உணவு வரவழைத்து நீங்கள் சாப்பிடுங்கள். நான் சாப்பிட முடியாது என்று கூறுவர். அல்லது சாப்பாட்டு வேளையில் யாரிடமாவது சென்று விடுவார்கள். அங்கே விருந்து உபசரிப்பு செய்யப்பட்டால் இல்லை இல்லை நான் சாப்பிடவோ குடிக்கவோ முடியாது. எனக்கு சில நிர்பந்தம் உள்ளது என்று கூறி மறைமுகமான வார்த்தைகளால் தாம் நோன்பு வைத்திருப்பதை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவது அவர்களின் நோக்கமாக இருக்கும். பிறகு இவ்வாறான நோன்பாளிகள் ரமலானிலும் உள்ளனர். நோன்பின் நேரம் நீண்டுள்ளதால் இன்றைய நாட்களில் வெயில் காலமாக இருப்பதால் தேவைக்கு அதிகமான நேரம் நோன்பு இருக்க வேண்டியது வருகிறது. இங்கு தேவைக்கு அதிகமாக நோன்பின் நேரம் நீளவில்லை. மாறாக தேவைக்கு அதிகமாக அதை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றனர்.

பிறகு தம் பெருமையை எடுத்துரைப்பதற்காக ஸஹர் நேர சாப்பாடு மற்றும் நோன்பு திறந்த பின்னர் சாப்பிடும் அளவை எடுத்துரைக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். நான் கொஞ்சமாகத்தான் சாப்பிடுகிறேன். மிகவும் குறைந்த அளவு சாப்பிட்டு தான் நான் நோன்பு வைக்கிறேன். அதேபோன்று நோன்பு திறந்த பின்னரும் நான் மிகவும் குறைவாகத்தான் சாப்பிடுகிறேன் என்று கூறுவார்கள். ஆனால் சில வேளைகளில் இவ்வாறு வெளிப்படுத்திக் கூறுவது தன்னை அறியாமல் நடைபெறுகிறது. அதில் வெளிக்காட்டுதல் ஏதும் இருப்பதில்லை. ஆனால் பலர் குறிப்பாக இதை எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் நோன்பிற்கு கொடுக்கும் முக்கியத்துவமும் அவர்கள் குறைவாக சாப்பிடுவதும் ஆகிய செயல்கள் பிறரிடம் மதிப்பைப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக கூறுவார்கள்.

இன்றும் அஹ்மதி அல்லாத சில பெயர் தாங்கிய ஆலிம்கள் மார்க்கத்தின் மீது கொண்ட கவலையினால் தாம் குறைவாகச் சாப்பிடுவதாக சொல்லிக் காட்டுகின்றனர். அஹ்மதி அல்லாத ஒரு நண்பர் ஒரு ஆலிமின் சம்பவத்தை ஒருமுறை கூறினார். அதாவது ஒரு ஆலிம் இருந்தார். அவர் பெரிய சொற்பொழிவாளர் ஆவார். ஜமாஅத்திற்கு எதிராக பேசுவதில் இன்னும் பெயர் போனவராவார். ஒருமுறை அவர் இந்த அஹ்மதி அல்லாத நபரது வீட்டில் தங்கினார். ஜமாஅத்தைச் சேராத அந்த நபர் இந்த ஆலிமின் மூதாதை இருந்தார். மிகவும் மரியாதையுடன் விருந்து உபசரித்தார். கோழி இறைச்சியைப் பொரித்து காலையிலும் உணவு கொடுத்தார். அந்த ஆலிம் காலையிலேயே மூன்று கோழியை சாப்பிட்டு விட்டார். இந்த ஆலிம்கள் சாப்பாட்டுப் பிரியர்கள் ஆவர். சாப்பாடு முடிந்ததும் மாநாடு நடைபெற்றது. மாநாட்டில் இந்த ஆலிமுடைய சொற்பொழிவு வைக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கு சென்றதும் கூட்டத்தின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக சொற்பொழிவைத் தொடங்கும் போது, இந்த மார்க்கத் தொண்டன் என்று ஆரம்பித்தார். இவர் செய்யது வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர் ஆவார். அவர் கூறினார். ரஸூலின் பேரனாகிய எனது வாயில் காலையிலிருந்து ஒரு சோற்றுப் பருக்கை கூட இறங்கவில்லை என்றார். அஹ்மதி அல்லாத அந்த நபர் கூறுகிறார். என்னுடைய வீட்டில் தான் இவர் மூன்று கோழியை விழுங்கி விட்டு வந்திருக்கிறார்.

இப்போது என் முன்னால் வந்து இவ்வாறு கூறுகிறார் என்றார். அந்த ஆலிம் கூட உண்மையைத் தான் சொன்னார். ஏனெனில் அவர் சோறு ஒரு பருக்கை கூட சாப்பிடவில்லை. மூன்று கோழியைத்தான் சாப்பிட்டிருந்தார்.

ஆக இவ்வாறான மக்களும் முஸ்லிம்களும் உள்ளனர். அவர்கள் மார்க்கத்திற்காக கொள்ளும் வேதனை, அவர்களின் இறைவணக்கம் மற்றும் நோன்பு ஆகியவை இறைவனின் விருப்பத்தைப் பெறுவதற்காக இருப்பதில்லை. மாறாக அவை காட்டுவதற்காக செய்யப்படுகின்றன. அல்லாஹ் கூறுகிறான்: உங்களுடைய ஒவ்வொரு இறைவணக்கத்தின் நோக்கமும் இறையச்சத்தைப் பெறுவதற்காக இருக்க வேண்டும். உங்களுடைய இறைவணக்கங்கள் எல்லாம் வெறும் வெளிவேசமாக இருக்கும் என்றால், முந்தைய சமுதாயத்தின் மக்களுக்கும் வெளிக்காட்டுதலின் நோன்பின் மூலம் பலன் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. இப்போது உங்களுக்கும் கிடைக்காது.

உலக மக்களை அச்சுறுத்துவதற்காக உங்களுடைய நோன்பை நீங்கள் வெளிப்படையாக ஆக்கிக் கொண்டீர்கள் என்றால் மக்கள் உங்களுடைய நன்மையைக் கண்டு அஞ்சி விட்டார்கள். இதுவே உங்களுடைய கூலியாகும். இது உங்களுக்கு கிடைத்து விட்டது. அல்லாஹ்வின் பார்வையில் இதற்கு எந்த நற்சூலியும் கிடைக்காது. அல்லாஹ்விடம் உங்கள் நன்மைக்கான நற்சூலியை எதிர்பார்த்தால் நோன்பின் நற்சூலியை விரும்பினால் இது இறையச்சம் இன்றி கிடைக்காது. இறையச்சத்தைப் பற்றி யார் இறையச்சமுடையவர்? யார் இறையச்சமில்லாதவர்? என்று இறைவனே தீர்மானிக்கின்றான்.

ஒரு மூஃமின் இந்த கோணத்தில் சிந்தித்தால், ரமலானை இந்த சிந்தனையுடன் கழிக்க முயற்சி செய்தால் இந்த நோன்புகள் இறைவனின் விருப்பத்தைப் பெறுவதற்காக இருக்கும். அதற்கான வழியாக அமையும். இந்த நோன்பு நசிப்பை தூய்மையாக்குபவையாக அமையும். இந்த நோன்புகள் வருங்காலத்தில் நன்மைகள் தொடர்ந்து நீடித்திருக்கும் வழியாக அமையும். அப்படிப்பட்ட நபர், ஹஸ்ரத் ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் கூறியது போன்று எவர் ரமலானின் நோன்பை ஈமானின் நிலையிலும் தன்னை கணக்கிட்டவாறும் நோற்பாரோ அவரது முந்தைய பாவங்கள் எல்லாம் மன்னிக்கப்படும். இறைவன் கூறுகிறான்: நோன்பு எனக்காக வைக்கப்படுகிறது. எனவே நானே நோன்பாளியின் நற்சூலியாகி விடுகிறேன். அதாவது இறைவனின் விருப்பத்தைப் பெறுவதற்காக நோன்பு நோற்கின்ற நோன்பாளிக்கு உரிய நற்சூலி என்னவென்று இறைவனுக்கு மட்டுமே தெரியும். அதாவது அல்லாஹ் வாரி வழங்குபவனாவான். அவன் வழங்கினால் எல்லையில்லாத அருள்களை வழங்குகிறான்.

ஆக இந்த நோன்பைத் தான் நம்மில் ஒவ்வொருவரும் நோற்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். ரமலானில் எல்லாரும் நோன்பு வைக்கிறார்கள். மக்கள் எல்லாரும் ஸஹரிக்காக எழுகிறார்கள் என்று எல்லாரையும் பார்த்து நோன்பு நோற்கக் கூடாது. காலை முதல் மாலை வரை பட்டினியாக இருப்பது நோன்பின் குறிக்கோளாக இருக்கக் கூடாது. மாறாக இறையச்சத்தைத் தேட வேண்டும். இறைவனின் விருப்பத்தைப் பெற வேண்டும். கேடயமாக விளங்கும் நோன்பாக அது இருக்க வேண்டும். எல்லா தீங்கிலிருந்தும் விலக்கி எல்லா நன்மைகளின் வழியையும் திறக்கும் நோன்பாக அது இருக்க வேண்டும். பகல் நேர பட்டினியாக இல்லாமல் இறை தியானம் மற்றும் இரவு நேரத்தின் நசிபில்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நோன்பாக அது இருக்க வேண்டும்.

ஹஸ்ரத் ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் ரமலான் மாதத்தில் இரவு நேர நசிபில்களுக்கு மிக அதிக முக்கியத்துவம் தந்திருக்கிறார்கள். எவர் ரமலான் மாதத்தில் இரவில் எழுந்து தொழுகிறாரோ அவரது பாவங்கள் எல்லாம் மன்னிக்கப்படுகின்றன என்று கூறினார்கள். நோன்பு என்பது மார்க்க தீமைகளிலிருந்து விலகி இருப்பதற்கும் நன்மையின் வழியைத் திறப்பதற்காக மட்டுமல்ல. மாறாக உலக தீங்கிலிருந்து விலகி இருக்கவும் நன்மைக்கான வழியைத் திறப்பதற்கும் உள்ளது.

உதாரணமாக நோன்பின் ஒரு பலனை இப்போது மருத்துவர்களும் விஞ்ஞானிகளில் ஒரு பிரிவினரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அதாவது வருடத்தில் ஒரு மாதம் உணவு கட்டுப்பாடு கடைபிடிப்பது உடல் நலத்திற்கு நல்லது என்று கூறுகிறார்கள். இது நோன்பின் மூலம் மனித உடலுக்குக் கிடைக்கும் ஒரு நன்மையாகும். இதில் இறை விருப்பத்தைப் பெறுவது நிய்யத் ஆக இருந்தால் உடல்நலனும் தானாகவே கிடைத்து விடுகிறது. இன்னும் இதைத் தவிர பல நன்மைகள் உள்ளன. இறையச்சத்தைப் பெறுவதற்காக நோன்பு வைத்தால், இறையச்சத்தைப் பெறுவதற்காக ரமலான் மாதத்தைக் கழித்தால் அது சமூகத்தின் அழகிற்கும் காரணமாக அமைந்து விடுகிறது.

ஒருவர் மற்றவருக்காக தியாகம் புரியும் உணர்வு ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஏழை சகோதரரின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதன் பக்கம் கவனம் ஏற்படுகிறது. இது மிகவும் அவசியமாகும்.

ஏனெனில் ஹஸ்ரத் ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களின் முன்மாதிரி நம் முன்னால் இருக்கிறது. இதனால் அவர்கள் ரமலான் மாதத்தில் ஸதகா மற்றும் கைராததை வேகமாக வீசும் புயல் காற்றைப் போன்று செய்து வந்தார்கள். ஆகவே இந்த சுன்னத்தைக் கடைபிடித்து நடப்பது ஒரு மூஃமினின் கடமையாகும். நிச்சயமாக இது சமூகத்தின் அமைதியின்மையைப் போக்குவதற்கு காரணமாகும். ஒரு மூஃமினுடைய உள்ளத்தில் இன்னொரு மூஃமினுக்காக தன் பலவீனமான, மற்றும் தேவையுடைய சகோதரருக்காக மிருதுவான நடைமுறை மற்றும் அன்பின் உணர்வு ஏற்படக் காரணமாக அமைகிறது. ஒரு ஏழை மூஃமினுடைய உள்ளத்தில் தன்னை விட பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்த நிலையில் உள்ள தன் சகோதரருக்காக நன்றியுணர்வு மற்றும் அன்பின் உணர்வை ஏற்படுத்த காரணமாகும்.

இறையச்சத்தைப் பெறுவதற்காக நோன்பு வைத்தால் இறைவனின் விருப்பத்தைப் பெறுவதற்காக வைத்தால் இதில் கடின உழைப்பை மேற்கொள்ளும் பழக்கமும் ஏற்படுகிறது. ஸஹரியிலும் நோன்பு திறக்கும் நேரத்திலும் குறைவாக உண்பது மற்றவர்களுக்கு காட்டுவதற்காக இருக்காது. மாறாக பௌதீக ரொட்டியைக் குறைத்து உளத்தூய்மையின் பக்கம் அதிக கவனம் இருக்க வேண்டும். நாங்கள் குறைவாக சாப்பிடுவதால் பலவீனமடைந்து விடக் கூடாதே! என்ற எண்ணத்தை உடையவர்கள் ஸஹரியிலும் நோன்பு திறக்கும் நேரத்திலும் தேவைக்கு அதிகமாக வயிறு நிறைய சாப்பிடுபவர்களாகிய மக்களுக்கும் இதில் பாடம் உள்ளது. அதாவது உங்கள் உணவை நீங்கள் கட்டுப்படுத்துங்கள்.

ஹஸ்ரத் ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் சில விருப்பத்தகாத க்யூநிலையில், குழப்பம் மற்றும் கூச்சல் ஏற்படும் ஆபத்து உள்ள இடங்களில், கோபமும் மனக்கசப்புமும் அதிகமாகும் ஆபத்து உள்ள இடங்களில் நோன்பு வைத்திருப்பவருக்கு நீங்கள் **ஆன்னீ ஸாயிமுன்** - அதாவது நான் நோன்பாளி என்று கூற வேண்டும் என்று அறிவுரை கூறியுள்ளார்கள். இதில் இறையச்சத்தின் வழியை அடையாளமிட்டுக் காட்டியுள்ளார்கள். அதாவது நோன்பின் உரிமையை நிறைவேற்றுவதற்காக இறையச்சத்தைப் பெறுவதற்காக உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதும் அவசியமாகும். நோன்பின் நோக்கம் முழுமையடைய வேண்டும் என்பதற்காக நீங்கள் உங்களை சண்டை சச்சரவுகளிலிருந்து விலக்கிக் கொள்ள வேண்டும். நோன்பின் நோக்கம் பூர்த்தியாக வேண்டும் என்பதற்காக புறங்கூறுவதிலிருந்தும் உங்களை நீங்கள் விலக்கிக் கொள்ள வேண்டும். நோன்பு நிறைவேற வேண்டும் என்பதற்காக நீங்கள் உங்களை பொய் மற்றும் மாற்றிப் பேசுவது ஆகியவற்றிலிருந்து விலக்கிக் கொள்ள வேண்டும். எனவே நோன்பாளி தன் நாளை தவறாகப் பயன்படுத்துவதிலிருந்தும் தவிர்ந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

ஒரு மாதம் முழுவதும் நாளை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பது மற்றும் தவறாகப் பயன்படுத்தாமல் இருப்பது ஆகிய இந்த பழக்கம் இறையச்சத்தைப் பெறுவதற்கு மிகவும் அவசியமாகும். இதனால் வருங்கால வாழ்க்கையிலும் பல தீமைகள் மற்றும் பாவங்களிலிருந்து தவிர்ந்திருப்பதற்கு காரணமாக அமையும். உறுதியான மனப்பான்மையுடன் ஒரு மாத பழக்கத்தின் மூலம் தீமையிலிருந்து தவிர்ந்திருப்பதற்கான பழக்கமும் உறுதியாகி விடுகிறது. இறையச்சத்தின் படி வழிநடப்பதற்கு நிரந்தரமான ஒரு பழக்கம் உருவாகி விடுகிறது. இறையச்சத்தைத் தேடுவதன் பழக்கம் உருவாகி விடுகிறது. இந்த பழக்கம் தான் உண்மையில் நோன்பு மற்றும் ரமலானின் குறிக்கோளாகும். இல்லையென்றால் வருடத்தில் ஒரு மாதம் மட்டும் நல்ல செயல்களைச் செய்து இறைவனின் விருப்பத்தைப் பெற முயற்சி செய்து விட்டு மீதி பதினொரு மாதங்களும் தான்தோன்றித் தனமாக இருந்து உலகத்தின் பாதிப்பிற்கு ஆளாகி தீமையில் மூழ்கியிருப்பது எந்த நோக்கத்தையும் நிறைவேற்றாது.

ஆகவே இந்த மாதத்தில் ஒவ்வொருவரும் தன்னை ஆராய்ந்தவாறு, நோன்பு மற்றும் ரமலானின் ருஹை தேட வேண்டியது அவசியமாகும். இறையச்சத்தின் வழிகளைத் தேடுவது அவசியமாகும். ஹலால் மற்றும் ஆகுமான காரியங்களை அல்லாஹ்வின் விருப்பத்தைப் பெறுவதற்காக விட்டு விடுவதன் அனுபவம் கிடைக்கிறது. இதை நாம் நம்மில் பொதுவான நல்லொழுக்கத்தில் நல்ல மாற்றத்தை உருவாக்கும் வழியாக

ஆக்கிக் கொள்ள முயற்சி செய்வது அவசியமாகும். இறை அடியார்களின் உரிமையை நிறைவேற்றுவதன் பக்கம் கவனம் ஏற்படும். ஏழை சகோதரருக்கு உதவி செய்வதன் பக்கம் கவனம் ஏற்படும். இவற்றை வாழ்வின் நிரந்தர அங்கமாக ஆக்கிக் கொள்வதன் பக்கம் கவனம் செலுத்த முயற்சி செய்வதும் அவசியமாகும்.

எனவே ரமலான் மாதத்தில் இறைவணக்கம் மற்றும் தீயாகத்தின் ஒரு சிறப்பான சூழ்நிலை உருவாகிறது. அதை நிரந்தரமாக தக்க வைத்துக் கொள்வது அவசியமாகும். இதனால் நாம் இறையச்சமுடையவர்களுடன் சேர்வதன் பக்கம் முன்னேறுபவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த ரமலானில் நாம் நமது எல்லாவித ஆற்றலுடனும் அல்லாஹ்வின் நெருக்கத்தைப் பெற முயற்சி செய்ய வேண்டும். இது அல்லாஹ் நம்மீது காட்டிய மாபெரும் அருளாகும்.

ரமலான் மாதத்தில் அல்லாஹ் சொர்க்கத்தின் வாசல்களை திறந்து விடுகிறான். நாம் இந்த மாதத்தில் இறைவணக்கம், உள்ளத்தை தூய்மைப்படுத்துதல் மற்றும் இறை அடியார்களின் உரிமையைச் செலுத்துதல் ஆகியவற்றின் மூலம் சொர்க்கத்தின் இந்த வாசல் வழியாக நுழைய முயற்சி செய்ய வேண்டும். அவை பிறகு நமக்காக எப்போதும் திறந்திருக்க வேண்டும். அல்லாஹ்வின் சந்நீதியில் தவ்பா மற்றும் பாவமன்னிப்பு கேட்டவாறு குனிய வேண்டும். இறைவன் தவ்பாவை ஏற்றுக் கொள்ளும் அதிர்ஷ்டசாலிகளுடன் நாமும் இணைந்திட வேண்டும்.

குழந்தையைத் தொலைத்த தாய்க்கு அவளுடைய குழந்தை திரும்பக் கிடைப்பதால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சியை விட அதிகமாக இறைவன் அம்மக்களின் தவ்பாவை ஏற்றுக் கொண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறான். அல்லாஹ்வின் அன்பை பெறக்கூடியவர்களாக நாம் ஆக வேண்டும். குழந்தையைத் தொலைத்த தாய்க்கு அவளுடைய குழந்தை திரும்பக் கிடைத்ததால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சியை விட அதிக மகிழ்ச்சியை இறைவனுக்கு வழங்கக் கூடியவர்களாக நாம் ஆக வேண்டும். அல்லாஹ் நமக்கு இதற்கான நல்வாய்ப்பை நல்குவானாக!

ஆனால் முன்னதாக பலமுறை நான் எடுத்துக் கூறியுள்ளேன். அல்லாஹ்வுக்கு இந்த மகிழ்ச்சியை நாம் கொடுப்பதற்கு நாம் இறையச்சத்தின் படி வழிநடப்பது கடமையான மற்றும் நஃபிலான இறைவணக்கங்களை நிறைவேற்றி அதன் தகுதிகளை உயர்த்திட வேண்டும். நாம் நமது நோன்பின் உரிமையை நிறைவேற்ற முயற்சி செய்ய வேண்டும். நாம் நமது நோன்பின் உரிமையை நிறைவேற்ற முயற்சி செய்ய வேண்டும். இறை அடியார்களின் உரிமையைச் செலுத்துவதன் பக்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அல்லாஹ் தன் அருளால் இவ்வனைத்தையும் நாம் பெறுவதற்கான நல்வாய்ப்பை வழங்குவானாக!

ஜமுஆ தொழுகைக்குப் பிறகு நான் சிலருக்காக ஜனாஸா தொழுகை தொழ வைப்பேன். அதில் ஹாஸிர் மற்றும் காயிப் ஜனாஸா உள்ளது. ஜனாஸா ஹாஸிர் வந்து விட்டது. இது இர்ஃபானா ஷுகூர் சாஹிபா உடைய ஜனாஸாவாகும். இவர் டாக்டர் மியான் அப்துஷ் ஷுகூர் சாஹிபின் மனைவியாவார். இவர் வெகுநாட்களாக நோய்வாய்ப்பட்டு ஜூலை 9, 2013 அன்று 62 வயதில் வஃபாத் ஆகியுள்ளார்கள். இன்னா லில்லாஹி வஇன்னா இலைஹி ராஜிவுன். இவர் மதிப்பிற்குரிய சேக் ஸக்காஉல்லாஹ் சாஹிபின் மகள் ஆவார்கள். இவர் ஹஸ்ரத் முஸ்லிஹ் மவ்லுது (ரலி) அவர்களின் கையில் பைஅத் செய்தார்கள். மர்ஹுமாவுக்க ஜமாஅத்தில் மிகவும் பிரபல்யமான மற்றும் மிகவும் தூய குடும்பத்தில் திருமணம் ஆனது. ஹஸ்ரத் முன்ஷி அப்துல் அஸ்ஸ சாஹிப் அல்ஜல்லி (ரலி) அவர்கள் மர்ஹுமாவின் கணவருடைய தாய்வழிப் பாட்டனார் ஆவார். ஹஸ்ரத் மவ்லவி முஹம்மது தீன் சாஹிப் சதர் அஞ்சுமன் அஹ்மதிய்யாவின் முன்னாள் தலைவர் மற்றும் ஹஸ்ரத் மவ்லவி ரஹ்மத் அலி சாஹிப் இந்தோனேஷியாவில் முபல்லிக் ஆக இருந்தார்கள்.

மவ்லவி முஹம்மது தீன் சாஹிப் அவர்களும் சஹாபி ஆவார். ஹஸ்ரத் மவ்லவி ரஹ்மத் அலி சாஹிபும் சஹாபி ஆவார். இவர், இவருடைய கணவரின் சிற்றன்னையின் கணவர் ஆவார். மர்ஹுமா நேர்மையானவர். நல்லவர். தொழுகை மற்றும் நோன்பை கடைபிடித்து வந்தவர். தம் வட்டாரத்தில் எல்லாருடைய மனதிற்கும் பிடித்தவர் ஆவார். தம் குடும்பத்தையும் பிள்ளைகளையும் எப்போதும் ஜமாஅத்துடன் இணைத்து வைத்ததுடன், விசுவாசம் மற்றும் உறுதியான தொடர்புடன் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறி வந்தார். இவர் வளிய்யத் செய்துள்ளார். இவர் விட்டுச் சென்றுள்ள நபர்களுள் இவருடைய கணவர் மற்றும் மூன்று மகன்களும் மூன்று மகள்களும் உள்ளனர். இவருடைய ஒரு மகன்

மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் உமர் அஹ்மது சாஹிப் 28 மே 2010-ல் நிகழ்ந்த சம்பவத்தில் லாஹூரின் தாருஸ் ஸிக்ரில் சஹாதத்திற்குரிய நற்பாக்கியம் பெற்றார்.

இரண்டாவது ஜனாஸா ஹாஸிர் ஒரு பெண் குழந்தை உடையதாகும். இவரது பெயர் மலீஹா அஞ்சும்; தகப்பனார் பெயர் மதிப்பிற்குரிய நஸீர் அஹ்மது அஞ்சும் ஆகும். குழந்தைக்கு 5 வயதாகிறது. இவர் வக்ஃபே நவ் குழந்தையாவார். ஜூலை 9, 2013 அன்று நீண்ட நாட்கள் நோயாளியாக இருந்து வஃபாத் ஆகியுள்ளார். இன்னா வில்லாஹி வஇன்னா இலைஹி ராஜிவுன்.

ஜனாஸா காயிப் மதிப்பிற்குரிய மவ்லானா அப்துல் கரீம் சர்மா சாஹிபின் ஜனாஸாவாகும். சில வாரங்களுக்கு முன் இவர் வஃபாத் ஆனார். நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டு விட்டது. இவர் 1918 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 26 ஆம் தேதி காதியானில் பிறந்தார்கள். இவரது தந்தை மதிப்பிற்குரிய சேக் அப்துர் ரஹீம் சர்மா சாஹிப் (ரலி) சஹாபி ஆவார்கள். இவர் இந்துவிலிருந்து முஸ்லிம் ஆனார்கள். இவரது முந்தைய பெயர் கிசண்லால் ஆகும். 1904 ஆம் ஆண்டு ஹஸ்ரத் மலீஹ் மவ்ஷது (அலை) அவர்களின் கையில் பைஅத் செய்து இஸ்லாத்தில் நுழைந்தார்கள்.

இவரது தாயார் ஹஸ்ரத் ஆயிசா பேகம் சாஹிபா ஆவார்கள். இவர் ஹஸ்ரத் உம்முல் மூஃமினின் (ரலி) அவர்களால் வளர்க்கப்பட்ட பெண் ஆவார்கள். இவரது தாயார் ஹஸ்ரத் முஸ்லிஹ் மவ்ஷது (ரலி) மற்றும் ஹஸ்ரத் மிர்ஸா சரீஃப் அஹ்மது சாஹிப் (ரலி) அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு பாலூட்டினார்கள். இவரது தந்தைவழிப் பாட்டிக்கும் அல்லாஹ் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் நல்வாய்ப்பை வழங்கினான். அவரும் இந்துவிலிருந்து முஸ்லிம் ஆனார்கள். மவ்லவி அப்துல் கரீம் சர்மா சாஹிபின் தாய்வழிப் பாட்டனார் ஹஸ்ரத் கரம் தாத் சாஹிப் (ரலி) அவர்கள் சஹாபி ஆவார்கள். அவ்வாறே இவரது தாய்வழிப் பாட்டி மதிப்பிற்குரிய சுல்தான் பீபி சாஹிபா ஹஸ்ரத் மிர்ஸா பஷீர் அஹ்மது சாஹிப் (ரலி) அவர்களின் பாலூட்டிய தாய் ஆவார்கள். இவர்களின் சகோதரரின் இரண்டு மகன்கள் அப்துர் ரஹீத் சர்மா சாஹிபின் மகன் ஆவார்கள். சேக் முஸஃப்பர் மற்றும் சேக் முபாரக் இருவருக்கும் பாகிஸ்தானில் சஹாதத்திற்கான பாக்கியம் கிடைத்தது.

சர்மா சாஹிப் தொடக்கக் கல்வியை காதியானில் பயின்றார்கள். மவ்லவி ஃபாஸில் மற்றும் மெட்ரிக் முடித்தவுடன் ஜாமிஆ அஹ்மதிய்யாவில் சேர்ந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் அல் ஃபஸ்ல் பத்திரிகையில் தொண்டாற்றுவதற்கான நல்வாய்ப்பும் கிடைத்தது.

1939 ஆம் ஆண்டு நடந்த கிலாஃபத் ஜப்ளியில் ஹஸ்ரத் முஸ்லிஹ் மவ்ஷது (ரலி) அவர்கள் அப்துல் கரீம் சர்மா சாஹிபும் இன்னும் சில இளைஞர்களையும் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இவர்களுக்கு அஹ்மதிய்யத்தின் கொடியைப் பாதுகாக்கும் நற்பாக்கியம் கிடைத்தது. இவர் 26 வயதில் தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தார். தொடக்கத்தில் மூன்று நான்கு வருடங்கள் பிரிட்டிஷ் ஆர்மியில் பணியாற்றினார். இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு ஹஸ்ரத் முஸ்லிஹ் மவ்ஷது (ரலி) அவர்களின் கட்டளையின் பேரில் இவர் உடனே காதியான் வந்து விட்டார். பிறகு ஆப்பிரிக்கா செல்வதற்கு தயாரானார். ஜனவரி 1948 -ல் ஐந்து முபல்லிக்குகள் கொண்ட குழுவுடன் சேர்ந்து கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா சென்றார். மொத்தம் 29 ஆண்டு காலம் அங்கு தொண்டாற்றுவதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்தது. 1961 -ல் கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா மூன்று நாடுகளாகப் பிரிந்தது. அதன் பிறகு இவர் உகாண்டாவின் அமீர் ஆகவும், மிஷ்னரி இன்சார்ஜ் ஆகவும் நியமணம் செய்யப்பட்டார். இவ்வாறு இரண்டு முறை அமீராகவும் மிஷ்னரி இன்சார்ஜ் ஆகவும் கென்யாவில் பணிபுரிந்தார். 1978 முதல் இவர் U.K. -வில் இருந்து வந்தார்.

இக்காலக்கடத்தில் 10 வருடங்கள் இவர் நேசனல் மஜ்லிஸ் ஆமிலாவில் தப்லீக் செயலர், தர்பிய்யத் செயலர் மற்றும் ரிஷ்தா நாத்தா செயலராக தொண்டாற்றும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. கிலாஃபத் நூற்றாண்டு விழாவின் போது இவர் U.K.-வின் ஜப்ளி கமிட்டியின் உறுப்பினராகவும் இருந்தார். கிலாஃபத் தேர்ந்தெடுக்கும் கமிட்டியின் உறுப்பினராகவும் இருந்தார்.

இவர் தன் சுய சரிதையில் ஒரு சம்பவத்தை எழுதியுள்ளார். இவருடைய தந்தையின் தூய்மை மற்றும் இவர் தந்தையுடன் கொண்ட நல்லுணர்வு ஆகியவை இதில் காணப்படுகிறது.

இவர் கூறுகிறார்: நான் மத்ரஸா அஹ்மதிய்யாவின் நான்காவது அல்லது ஐந்தாவது வருட வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் சில காரணங்களால் மத்ரஸா அஹ்மதிய்யாவிலிருந்து என் கவனம் திரும்பியது. மத்ரஸாவை விட்டு விட்டு மேல்நிலைப் பள்ளியில் கல்வி கற்க வேண்டும் என்று விரும்பினேன். அதே நாட்களில் எனது இரண்டு வகுப்பு மாணவர்கள் ஹஸ்ரத் மவ்லானா முஹம்மது இப்ராஹீம் சாஹிப் பகாபூரி அவர்களின் இரண்டு மகன்கள் மத்ரஸா அஹ்மதிய்யாவை விட்டு விட்டு மேல்நிலைப் பள்ளிக்கு சென்று விட்டனர். இதனால் எனக்கும் ஆர்வம் அதிகமானது. நான் இதைப் பற்றி என் தந்தையிடம் ஓரிருமுறை கூறினேன். ஆனால் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவில்லை. ஒரு நாள் நாங்கள் காலையில் திண்ணையில் அடுப்புக்கு அருகில் உட்கார்ந்திருந்தோம். அப்போது நான் மிகவும் அதிகமாக அடம் பிடித்தேன். நீங்கள் என்னுடைய சகோதரர்களை மேல்நிலைப்பள்ளியில் சேர்த்துள்ளீர்கள். என்னை மட்டும் மத்ரஸா அஹ்மதிய்யாவில் ஏன் சேர்த்துள்ளீர்கள்? என்று கேட்டேன். அதற்கு என் தந்தை கூறினார்கள். பார்! நான் இந்துவிலிருந்து முஸ்லிம் ஆகியுள்ளேன். இஸ்லாத்தின் அருளை எனக்கு வழங்கியது இறைவன் என் மீது செய்த மாபெரும் அருளாகும். ஆனால் இஸ்லாத்திற்கு என்னால் எந்த தொண்டும் செய்ய முடியவில்லை என்று நான் வருந்துகிறேன். என் மகன் இஸ்லாத்திற்கு தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்பது எனது உளமார்ந்த ஆசையாகும். எனவே தான் நான் உன்னை மத்ரஸா அஹ்மதிய்யாவில் சேர்த்துள்ளேன். நீ மார்க்க அறிவைப்பெற்று இஸ்லாத்திற்கு தொண்டு செய்யும் அளவிற்கு வளர வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். ஆனால் மத்ரஸா அஹ்மதிய்யாவில் படிக்க விரும்பவில்லை என்று நீ கூறுகிறாயே! என்று கவலையுடன் சொல்லி விட்டு அவர் ஒரு அறைக்கு சென்று தொழ ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

இவர் கூறுகிறார்: என் தந்தை என்ன உணர்வுடனும் எழுச்சியுடனும் கூறினார்களோ அந்த உணர்வு என் உள்ளத்தைப் பாதித்தது. எனக்கு இரவு தூக்கம் வரவில்லை. தந்தையாருக்காக துஆ செய்து கொண்டிருந்தேன். காலையில் நான் என் தந்தையின் விருப்பத்திற்கு இணங்க மத்ரஸா அஹ்மதிய்யா சென்று எனது கல்வியைத் தொடர்வேன். வாழ்க்கையையும் அர்ப்பணிப்பேன் என்று கூறி உறுதி எடுத்தேன்.

ஹஸ்ரத் முஸ்லிஹ் மவ்லூது (ரலி) அவர்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்கும் திட்டத்தைத் தொடங்கியதும் நான் ஹுஸூரிடம் ஒரு கடிதம் எழுதி ஹுஸூர் கருணை கூர்ந்து எனது வக்கீலை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று விண்ணப்பித்தேன்.

இவ்வாறு இவர் தம் தந்தையின் விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றினார். மார்க்கத்திற்கும் முழுமையான தொண்டாற்றினார்கள். ஒருமுறை முபல்லிக்குகளைப் பற்றி ஹஸ்ரத் மூன்றாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள். அப்போது இவரும் அந்த பள்ளிவாசலில் அமர்ந்திருந்தார். அவர்கள் கூறினார்கள். இப்போது ரப்வாவின் தெருக்களில் சுற்றித்திரியும் நமது முபல்லிக்குகளை யாரும் கேட்பதில்லை. யாரும் மதிப்பதில்லை. ஆனால் இவர்கள் வெளிநாட்டிற்கு முபல்லிக் ஆக அனுப்பப்படும் போது அங்குள்ள தலைவர்களும் அமைச்சர்களும் இவர்களை சந்திக்கின்றனர். பெரிய பெரிய நிகழ்ச்சிகளில் அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்களுக்கு மதிப்பளிக்கப்படுகிறது.

இவர் கென்யாவைச் சேர்ந்த ஒரு அஹ்மதி நண்பருக்கு கடிதம் எழுதியுள்ளார். அதில் இவ்வாறு எழுதுகிறார்:

நான் மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் ஏறக்குறைய 29 ஆண்டுகள் வாழ்ந்துள்ளேன். நான் எப்போதும் என்னை தொண்டாற்றுவதில் தகுதியற்றவனாகவும், இயலாதவனாகவும் கண்டேன். இரவு இரண்டு மணிக்கு அருகில் என் கண்கள் விழித்தன. என் பலவீனங்களையும் தகுதியின்மையையும் உணர்ந்து நான் வேதனையடைந்து வந்தேன். அப்போது உதவிக்காக அல்லாஹ்வை அழைத்தேன். பிறகு அடுத்த நாளுக்கான நிகழ்ச்சியைத் திட்டமிட்டு வந்தேன்.

ஆக இவ்வாறு எல்லா முபல்லிக்குகளும் இந்த கோணத்தில் தமது சிந்தனைகளைக் கொண்டு வர வேண்டும். உள்ளத்தில் தொண்டாற்ற வேண்டும் என்ற உணர்வு இருக்க வேண்டும். அதற்காக வேதனை இருக்க வேண்டும். அல்லாஹ்விடம் துஆ செய்ய வேண்டும். அல்லாஹ் எல்லா முபல்லிக்குகளுக்கும்

விசுவாசத்துடன் தம் வக்ஃபை நிறைவேற்றவும், தொண்டு செய்யவும் நல்வாய்ப்பை வழங்குவானாக! சர்மா சாஹிபின் பதவிகளை உயர்த்துவானாக!

இதுபோன்று காதியானில் இந்தியா பாகிஸ்தான் பிரிவினையின் போது ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியில் இவரது தந்தையும் சகோதரரும் அங்கு இருந்தனர். அப்போது இவர் தன் தந்தை மற்றும் சகோதரருக்கு கடிதம் எழுதினார். அதாவது நீங்கள் காதியானில் இருப்பது உங்களது அதிஷ்டமாகும். நானும் வர விரும்புகிறேன். ஆனால் வாழ்க்கைக்கு எவ்வித உத்திரவாதமும் இல்லை. யார் உயிருடன் திரும்புவார் என்று யாருக்கும் தெரியாது. ஆனால் மார்க்கத்திற்காக சஹீதாவது கூட ஒரு மாபெரும் கொடுப்பினையாகும். அந்தோ! நான் அங்கிருந்திருக்க வேண்டுமே! எனக்கு அந்த சஹாதத் கிடைத்திருக்கும். இதைக் கேட்டு அங்கிருக்கும் நீங்கள் அஞ்ச வேண்டாம். ஏனெனில் வாழ்க்கை இன்று வரும் நாளை போகும். அல்லாஹ் நீங்கள் தலைமையகத்தை பாதுகாக்கும் நல்வாய்ப்பை வழங்குவானாக! என்று எழுதினார்கள். இதுவே இவர் தொண்டாற்றுவதற்காக கொண்டிருந்த உணர்ச்சியாகும். எவ்வாறிருப்பினும் இவர் மிகவும் தூயவரும், நல்ல மனிதரும் ஆவார்.

இவர் நடக்கும் நிலையில் இருந்த போது என்னை சந்திக்க தொடர்ச்சியாக வருவார். நடக்க முடியாமல் போனதும் வீல் சேரில் உட்கார்ந்து என்னைப் பார்ப்பார். இவர் மஸ்ஜித் ஃபஸ்லில் ஜஃமுஆ தொழுவார். எனவே நான் ஜஃமுஆவுக்கு இங்கு வருவதற்காக காரில் ஏறும்போது, இவரால் எப்போதெல்லாம் வர முடியுமோ அப்போதெல்லாம் வீல் சேரில் உட்கார்ந்தவாறு வந்து விடுவார். அவர் என்னைப் பார்க்கும் போது விசுவாசம் மற்றும் அன்பு இவரது முகத்தில் தென்படும். என்னைச் சந்தித்து ஸலாம் கூறுவார்.

பின்னர் இவருடைய மகள்வழிப் பேரன் இதை கூறுகிறார். அதாவது இவருக்கு கிலாஃபத்துடன் மிக நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. மிகவும் மதிப்பளித்து வந்தார். இவருடைய இந்த பேரன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தவர் ஆவார். இவர் முரப்பி ஆவார். ஸ்வீடனில் உள்ளார். தமது பாட்டனாரின் வழியில் சென்று தொண்டாற்றுவதற்கு இவருக்கும் இறைவன் நல்வாய்ப்பு வழங்குவானாக!

நான் கூறியது போன்று இன்று ஜனாஸா ஹாஸிரும் இருப்பதால் நான் ஜஃமுஆவிற்குப் பிறகு பள்ளிவாசலுக்கு வெளியே சென்று ஜனாஸா தொழுகை தொழ வைப்பேன். நீங்கள் இங்கு பள்ளியிலேயே ஸஃப்களை சரி செய்து கொள்ளுங்கள்.

★ ★ ★ ★ ★

JUMUA KHUTBA
HAZRATH KHALIFATUL MASIH V
at BAIT-UL-FUTUH MOSQUE, London
on **12.07.2013**

Translated by : Maulavi S. ABDUL QADIR

Published by : MAJLIS KHUDDAMUL AHMADIYYA

ASHURA EAST STREET, MELAPALAYAM,
TIRUNELVELI - 627 005.
TELEFAX : 0462 - 2352456